

πὼς θὲ νὰ τὸν θεωροῦν καὶ νὰ τὸν ἐκοιτάζουν εἰς πᾶσαν του χρεῖα / καὶ εἰς ζωοτρο-
φὴν του ὡσὰν ἀνήμερος ὅπου ἤτο πλή λέγειν πὼς καμμία βοήθεια / δὲν εἶδεν ἀπὸς
λόγουν τος εἰ μὴ τὰ ὄντες ἤθελε τὸς ἐδουλεύη τοῦ δώνασιν ψωμὶ καὶ / ἤτρωγεν εἰ
δὲ στίς ἀποδέλοιπους καιροὺς λέγειν δὲν τὸν ἐκοιτάζασιν ποτὲ μήτε εἰς τίς ἀ / σθέ-
νειές του ἀκόμη εἶχεν του καὶ κοντετζιὸν τοῦ ἄνωθεν Σταμάτην τοῦ πατέρα τοῦ
Λι / ανοῦ ὅτιν νὰ κἀνῃ τὰ ἄνωθεν πράματα ἐκεῖνα ποῦφηνε τοῦ παιδιοῦν του κουν-
του / βερνικὰ νὰ παίρνη τὴν ἐμιστὴν νιτράδαν ὁ αὐτὸς Τζάνες νὰ μπορῇ νὰ πορεύε / ται
καὶ αὐτὸς λέγειν ὁ Σταμάτης δὲν ἐγύρευε νὰ τὰ κἀνῃ καὶ εἰς τοῦτον δὲν εἶχε ἀπ'
ἄλλου νὰ / πορεύεται καὶ ἔτζι ἔδωσεν τὸ ἄνωθεν πρᾶμα νὰ πορευτῇ νὰ μὴν ἀπο-
θάνῃ μέσα / στὸ σπῖτιν καὶ εἰς τὸ στρῶμα ποὺ κείτεται τόσον καιρὸν ἀνήμερος
καὶ ἀπὸ κανεὶ δὲν εἶδε καμμία / βοήθεια καὶ εἰς τοῦτον θέλει ὅτι τὸ αὐτὸν ἄνωθεν
πρᾶμα νὰ εἶναι καλὰ πουλημένον καὶ καλὰ δοσμένον καὶ ὁ ἄνω εἰρημένος Λιανὸς
νὰ μὴν ἔχῃ νὰ κἀμῃ εἰς τὸν αὐτὸν πρᾶμα καὶ ἀκό / μη καὶ εἰς τὰ ἀποδέλοιπα ὅπου
τοῦ νουμενάρειν εἰς τὸ ἐκεῖνο γράμμα ποὺ τοῦκαμε οὐ πάλι θέλει / κάμει ὡς τοῦ
φανῇ ὡς δεῖν τὸν καιρὸν πὼς θέλει τὸν ἐπάρασιν εἰς μαρτυρίας τῶν κάτωθεν.

/ — Νικολὸς Φρανγγόπουλος μάρτυρας εἰς τὰ ἄνωθε. —

/ — Δημήτρης Κυνηγὸς μάρτυρας τὰ ἄνωθε —

/ Ἀτῶνης Παρζάλης μάρτυρας

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

605

Προικοσύμφωνο

φ. 321^{r-v}

/ Φ 347 Ἐβγαλμένη ἀπὸ τὸν γαμπρὸ τὸ Νικολὸ

/ []ας Τριάδας Πατὴρ Υἱοῦ καὶ Ἀγίου Πνευμάτου καὶ τῆς ὑπερε[υλο-
γημένης δεσ[π]οίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας ἀμήν. 1686 / []
πρ[ώτ]ην εἰς τὸν Μέγαν Ἡλία ἐδῶ παρὼν ἢ πρεσβυτέραν τοῦ ποτὲ πρῶ/[ην οἰκονό]μου
παπᾶ κυρ Τζαννετῆν Καραντζιᾶ καὶ ὁ μαστρὸ Νικολὸς Ἀθανίτζας θέλου καὶ / []
τὴν μπαρὼν συμφωνία ὑπανδρείας ὅπως σὺν Θεοῦ ἅγιον νὰ πάρῃν ἢ ἀ / [] κερὰ
παπαδιὰ τὸν ἄνωθεν μαστρὸ Νικολὸν εἰς ἄνδραν τῆς αὐτῆς θυγατρὸς / [όνό]ματιν
Κατερίνα εἰς ἄνδραν τῆς νόμιμον καὶ εὐλογητικὸν καθὼς ὀρίζειν ἢ ἀ / να / τ[ολι-
κὴν] τοῦ Θεοῦ / καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν ἐκκλησίαν ἐδῶ παρὼν καὶ ὁ ἄνωθεν
μαστρὸ Νι / κολὸς καὶ θέλει τὴν αὐτὴν ἄνωθεν κερὰ Κατερίνα εἰς γυναῖκα του νό-

μιμον καὶ εὐ / λογητικὴν κατὰ τοὺς θείους καὶ ἱεροὺς νόμους τῆς καθολικῆς καὶ ἀπο-
στολικῆς ἐκκλη / σίας καὶ ἐν μπρώτοις τάζειν ἡ ἄνωθεν κερά παπαδιά τῆς κόρης
τῆς τῆς ἄνωθεν / [κε]ρά Κατερίνας τὴν εὐχὴν τοῦ ἀφέντην τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς
κυρίας Θεοτόκου καὶ τὴν ἐδικήν / [τῆς] καὶ τοῦ μακαρίτην τοῦ πατέραν τῆς τοῦ
ποτέ πρώην οἰκονόμου ἔπειτα εἰς / ὄνομα προίκας τῆς δώνει ἀρχὴν δύο εἰκόνες
ἡ μία τῆς Ἀγίας Τριάδος καὶ ἡ ἄλλη τοῦ Τι / μίου Προδρόμου. Ἐπειτα τὰ σπίτια
ποῦ ἔχειν στὸ χωρίον στὸ Χαρκὶ τὰ σύνπλ[ι] / α τῶν σπιτιῶν τοῦ ποτέ Τάγαρην
ποῦ ἔχουσιν τὴν αὐλὴν μετὰ τὴν κρεββατῖνα / ἀπὸ τὴν / σήμερον / ἀκόμα τὸν μαγα-
τζέ ποῦ εἶναι ἐκεῖ σινμὰ μετὰ τὸ περιγάρδιν καὶ αὐτὸν ἀπὸ τὴν / σήμερον ἀκόμη δίνει
τῆς τὸ περιβόλι τῆς Σερ-Ἀντώνης καὶ μετὰ περιγάρδι ἐκεῖ / σινμὰ λιογύριν καὶ συνκο-
γύριν ἀπὸ τὴν σήμερον ἀκόμα δίνει τῆς τὸ ἐμισὸν τ[ρι] / ὃ ποῦ εἶναι σινμὰ στὰ ἄνω-
θεν σπίτια ἀπὸ τὴν σήμερον ἀκόμα τῆς δίνει τὸ λ[ιο] / γύριν ποῦ ἔχουσιν μαζὶν μετὰ
τὸ Φλουρεντζάκη τοῦ ποτέ Γεωργίου Σινγάλα / τὸ λένε στὴν Κρομμυδίστρα καὶ μετὰ
τὸ νερόν του κάθεν καὶ αὐτὸν ἀπὸ / τὴν σήμερον ἀκόμα τῆς δίνει τὸ ἀμπέλι τῆς
Κουναλοῦς καὶ αὐτὸν ἀπὸ τὴν σήμε / ρον ἀκόμα τῆς δίνει τὸ ἀμπέλι ποῦ ἔχειν στὸ
Δέμα στῆς Φοναλοῦς ἀκόμα καὶ τὰ / χωράφια ποῦ εἶναι ἐκεῖ σινμὰ μετὰ σπίτια ποῦ
εἶναι εἰς τὰ αὐτὰν πράματα τὸ / κάνει παντοτινὰ ὁ Ἰωάννης ὁ Βίζης μετὰ τοῦτον νὰ
τρώγην τὰ μισὰν τῆς ἀπὸ τὸ ἄνωθεν / ἀμπέλι καὶ χωράφια ἕως τὴν ζωὴν τῆς καὶ
ἀποθανώντας τῆς ὅλα ἐδικὰν τῆς / ἀκόμα τῆς δίνει καὶ τὸ ἀμπέλι ποῦ ἔχειν εἰς τὸν
Ἅγιον Θαλλάλαιον δεντρολογ[η] / μένο μετὰ ἐλιές καὶ ἄλλα δέντρην σύνμπλιο ἀφέντη
πρὸ Ἰάκουμου Ἀμάη μετὰ / τοῦτον νὰ τρώγην τὰ μισὰν τῆς ἕως τὴν ζωὴν τῆς καὶ
ἀποθανώντας τῆς ἐδικὰν τ[ῆς] / ἀκόμα τῆς δίνει τὸ ἀμπέλι ποῦ ἔχειν στὶς Σίνφωνες
μετὰ συνκιές καὶ μηλιές / σύνμπλιο τοῦ σινιὸρ Ἰακουμάκη Κορονέλλου καὶ αὐτὸν ἀπὸ
τὴν σήμερον ἀκόμα / δίνει ἓνα χωράφιν στὸ Σανκρὶν τὴν ἀγορὰ τοῦ κυροῦν τῆς
τοῦ ποτέ Νικολοῦ ἀπ[ὸ] / τὴν σήμερον ἀκόμα τὸ χωράφιν τῆς Πλάκας στὸν Ὀρκὸν
σύνμπλιο ποτ[ὲ] / Ἀγγελίου Λιβάρχην καὶ αὐτὸν ἀπὸ τὴν σήμερον ἀκόμα τὸ χω-
ράφιν στὴν Ἀκρολειβ[α] / διὰ τὸν σύνμπλιο τοῦ παπαῦ κὺρ Κωνσταντῆν Πασαγε-
νίτην καὶ αὐτὸν ἀπὸ τὴν σ[ῆ] / μερον ἀκόμα τὸ χωράφιν ποῦ ἔχειν στὸν Ἀμίτην
μετὰ τοῦτον νὰ τρώγην τὸ ἐμισὸν / ἀκόμα δίνει τῆς ἓνα κρεββατοστρώσιν χρυσὸν τὸ
πάπλωμάν του [] / ἀκόμα κρεββατοστρώσια ἕτερα τέσσερα φουρνίδα ἡγου τὰ
σεντ [] / νια καὶ τὰ παπλώματα τριάτα δύο μεταξωτὰ καὶ τὸ ἓνα λιγὸ γε[...]νι
[] / ριάν τος ζευγάρια τέσσερα τὸ ἓνα χρυσᾶν καὶ τὰ δύο κοκκινονκέντητα καὶ
τὸ ε[] / τητο εἶναι τιλάρη ἓνα καὶ μαζελαρομάννες ἕξε καὶ μιὰ καργιόλα ἡτα[]
/ ρις οἱ τρεῖς ἀσπροκέντητες καὶ ἡ μία μα[[μρ]]υροκέντητην πουκαμίσαν πο[]
/ τικὸν πανὶ καὶ λάβουρον κρητικὸν καὶ τὸ ἄλλο μετὰ τὴν ἀβδέλλα καὶ τ' ἄλλα τρία
με[] / μπλια σπαλέτα τρία μπόλιες ἑφτά ἡ μία χρυσὴν καὶ οἱ ἕξε ἀσπρον[κέν]-

τητες / λαβοράδες ποδιές πέντε οί τέσσερεις με μπαστοποδόγυρον και ή μία μετ[α]-
 ξωτήν / με τὰ φοινίκια μπουστομπράτζολα τέσσερα τὸ ἓνα ζευγάριν μαργαριταρένια /
 και τὸ ἄλλο ζευγάριν ταγιάδα τὸ ἄλλο μπροκάδα και τὸ ἄλλο ζευγάρι κοκκιναβέ-
 λουδα / καμιζόλες τρεῖς ή μία τζαϊτούνι βενέτικον και ή ἄλλη ροζιά και ή ἄλλη
 ὀρμίζιν χρυσὸν / φακιόλο ἓνα με μαργαριτάριν σκούφια χρυσῇν μία και σπαλέτον
 χρυσὸν [] και / μία σκούφια χρυσῇν σκολαρίκια ζευγάρια δύο ἓνα ζευγάρι
 γα[]ι τὸ ἄ / λλο πολίτικα κάρτζες ροζιές ζευγάρι ἓνα με μπλεκτὰ ἔτι βουλω-
 τήρι [] και δακ / τυλίδια ὀκτὼν ὅλα ἑννέα ὅλα μάλαμα καδενετάκια με σμάλδους
 και με τὸ κόρ / φιν τος πῆχες δύο κολλαῖνα μία με τουντούνια μαλαματένια και μία
 κούπα / ἀσημένια και μία ντουζίνα πηρούνια ἀσημένια και ἓνα σκάνιον καρένιο / ή
 ταγιάδον ταβλομάντηλα δύο λαβοράδα και πετζέτες ντουζίνες δύο και πευκί / ἓνα
 κασέλες δύο ή μία καρένια και ή ἄλλη κυπαρισσένια ἓνα μπάκον και μί / α μπαγγάδα
 ἓνα καντηλιεριστόλυχνο και δύο βατζέλια και ἓνα μουρτάρι προύτζινο / και δύο καντη-
 λιέρια και δύο ξυλοβούτζια και ἓνα ζευγάρι χωνιά ἀσημένια και ἄ / λυσίδα τοῦ
 βουκλομάτου μία και ἀπὸ πᾶσαν μασαρία ὅπου νὰ χρειάζεταιαι μιὰ / νοικοκυρὸν κατὰ
 τὴν κοντετζιόν της και τὰ ἐξῆς. Ταῦταν ὅλαν και τὴν εὐχὴν της κάνοντάς / της και
 κοντεντζιόνε εἰ μὲν και κάμου παιδία ἐκ τῆς σαρκὸς τος νὰ τὰ δώνουν / τῶν μαιδίων
 τος εἰ δὲν και ἐθέλασιν κάμου και παιδία και ἐθέλασιν ἀποθάνου και τὰ παι / δία και
 ἀποθάνου ἄκληροιν τὰ ὅσαν τῆς ἔδωσεν νὰ στρέφονται εἰς τοὺς πλέα / πρόξιμους
 ἐδικούς. "Οθεν τὰ παρόντα μέρην ἔμειναν κοντέντοι και ἀνεπαμένοι / βάνοντας και
 ἀλληλογία τοῦ κατὰ καιροῦ ἀφεντίας ρεάλια διακόσια ἤτοι νούμερο 200— / ἀλληλο-
 γήσας νὰ τὰ ζημιώνεται και τὰ ἐξῆς βάνοντας και ἀξιοπίστους μαρτύρους / οἱ ὅποιοι
 γράφουν ὑπὸ χειρὸς τος.

/ —παπᾶ Γιώργης Σμυρναῖος μαρτυρᾷ.

/ —'Ιωάννης Καρατζιᾶς βεβαιώνω τὰ ἄνωθε και ἀπογράφω διὰ τὴ μά / να μου
 πὼς στέργει και βεβαιώνει.

/ — Γεώργιος 'Ακωνάκης μάρτυρας —

/ — Λευτέρης Καρατζιᾶς μάρτυρας —

/ — Φρατζῆκο Κούμουλος μάρτυρας —

/ — 'Ιωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

